

РЕШЕНИЕ

№ 3657

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 29.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **8646** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка чл. 53, ал. 4 от Закона за акциза и данъчните складове.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез изпълнителния директор С. Г. срещу решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е отнет лиценз № 38 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки и е прекратено действието на лиценз № 38 на лицензиария складодържател [фирма].

В жалбата се сочат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, и противоречие с целите на закона. Твърди се, че административният акт е издаден при неизяснена напълно фактическа обстановка – ответният орган не е обсъдил представените от жалбоподателя документи в хода на административното производство, които доказват изпълнението на изискванията на Наредба № 3/19.02.2010 г. Сочи се, че в предоставения на дружеството срок за изпълнение на изискванията на Наредбата е извършена последваща проверка от митнически органи, въз основа на която е издадено процесното решение. Иска се от съда да отмени оспореното решение и да присъди в полза на жалбоподателя направените по делото разноски. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Г., която излага подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт.

Ответната страна – директорът на Агенция „Митници”, чрез процесуалния представител юрисконсулт Е., оспорва жалбата и иска от съда да потвърди оспорения

акт. Съображения за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на решението, излага в писмени бележки по делото. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетите по делото доказателства се установява, че на 26.06.2006 г. на [фирма] е издаден лиценз № 38 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки. Дружеството, в качеството му на лицензиран складодържател е с вписан идентификационен № BGNSA00041000 и данъчен склад с идент. № BGNSA00041001.

Със заповед № ЗАМ-309/31.05.2011 г. на директора на Агенция „Митници” (л. 290 – 291 от делото) е наредено извършване на проверки на място от митнически служители във всички данъчни складове, отговарящи на изискванията на Наредба № 3/9.02.2010 г. за специфичните изисквания и контрола, осъществявани от митническите органи върху средствата за измерване на акцизни стоки, издадена от министъра на финансите. В изпълнение на заповедта, е извършена проверка в данъчен склад на [фирма] с идент. № BGNSA00041001, резултатите от която са отразени в протокол № 27/31/1/27.06.2011 г. (л. 243 – л. 247 от делото) и протокол № 54/16/1/26.07.2011 г. (л. 161 – 162 от делото). При проверката е констатирано следното: монтираните към момента разходомери на вход и изход на данъчния склад не предават данни към автоматизираната система за отчетност на лицето; в информационната система на Агенция „Митници” СКИУ постъпват данни от монтираните разходомери КТ1 и КТ2, които не са реални, тъй като разходомера на КТ 1 е определен за двупосочно движение на акцизната стока, а разполага с един тотализатор. Посочено е, че складодържателя следва да изгради контролна точка, като монтираният разходомер се свърже с два тотализатора – един за входящия поток акцизна стока и друг за изходящия. Констатирано е, че нивомерните системи тип „R.”, монтирани на четирите стационарни резервоара за съхранение на акцизната стока не са одобрен тип и не са пригодени да предават данни към автоматизираната система за отчетност на лицето. Посочено е, че не е осигурена възможност за пломбиране на фланцовите връзки по тръбопроводите по линията на движение на акцизната стока.

С оспореното в настоящото производство решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция „Митници” е отнет лиценз № 38 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки и е прекратено действието му. Административният орган е приел, че в сроковете по § 81 от ПЗР на ЗИД на ЗАДС, лицензираният складодържател [фирма] не е привел дейността си в съответствие с нормативните изисквания, като не е изпълнил, условната иа чл. 47, ал. 1, т. 10 от ЗАДС във връзка с чл. 103 а, ал. 1, 3 и 4 от ЗАДС и специфичните изисквания към измерванията и контрола на различните видове енергийни продукти, подробно описани в глава шеста на Наредба № 3/9.02.2010 г. В решението е посочено, че с писмо вх. № ЗАДС/182/06 от 07.01.2011 г. „ИЗТОЧНА ГАЗОВА КОМПАНИЯ” АД е уведомила Агенция „Митници”, че е представен проект за изграждане на СКИУ в Митница В. с писмо с вх. № И47-212/25.06.2010 г.; че измервателните уреди са монтирани и настроени и е заявило съответствие с изискванията на Наредба № 3/19.02.2010 г. за данъчен склад с адрес в [населено място], кв. А., ул. „Народни будители”, с идентификационен номер BGNSA00041001. Посочено е, че с писмо рег.

№ ЗАДС/14/07 от 18.07.2011 г. (л. 240 от делото) зам. директора на Агенция „Митници“ е уведомил лицензияния складодържател за липсата на данни за привеждането на данъчния склад в съответствие с Наредба № 3/ 19.02.2010 г. В отговор, с писмо вх. № ЗАДС 182/06 от 01.08.2011 г. (л. 166 от делото) дружеството е информирало Агенция „Митници“ за извършена на място проверка за установяване готовността на обекта по смисъла на Наредба № 3/19.02.2010 г. и е поканило представители на агенцията за пломбиране на измервателните уреди и привеждане на данъчния склад за електронно предаване на данни към СКИУ. Директорът на Агенция „Митници“ като се е позовал на констатациите, отразени в протокол № 54/16/1 от 26.07.2011 г. и писмо вх. № ЗАДС/182/06 от 04.08.2011 г. на началника на Митница В., е приел за установено, че лицензияния складодържател [фирма] не е привел дейността си в съответствие с изискванията на ЗАДС и Наредба № 3/19.02.2010 г. Поради това и на основание чл. 53, ал. 2, т. 1. във връзка с чл. 47, ал. 1, т. 10 от ЗАДС, във вр. с чл. 103а, ал. 1, 3 и 4 от ЗАДС е постановил отнемане на лиценз № 38 на „ИЗТОЧНА ГАЗОВА КОМПАНИЯ“ АД.

По делото са приети доказателствата, представени от жалбоподателя и с административната преписка.

Допуснатата е и изслушана съдебно - техническа експертиза, заключението, по която, като обективно и компетентно изготвено, и неоспорено от страните, е прието по делото. В отговор на поставените задачи, вещото лице Ц. И. е дало заключение, че на местата, на които лицензияния складодържател е длъжен да монтира средства за измерване и контрол, а именно в точките за контрол по смисъла на Наредба № 3/19.02.2010 г. има монтирани такива. Съгласно заключението в лицензияния данъчен склад има изградена система за отчетност, която е неразделна част от монтираните масразходомери и нивомери, а постъпващите в информационната система СКИУ данни от монтираните в КТ1 и КТ2 разходомери са реални. При така изпълнената инсталация е възможно отчитането посредством масразходомер с един тотализатор. Вещото лице е констатирало, че жалбоподателят е осигурил възможност за пломбиране на фланцовите връзки по тръбопроводите, по които се движи акцизната стока.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По делото не са налице данни за датата на връчване на жалбоподателя на решение № 605/22.08.2011 г., поради което жалбата подадена чрез ответния орган с вх. № ЗАДС/182/06/12.09.2010 г., се явява подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – директорът на Агенция „Митници“, и в предвидената от закона форма – чл. 53, ал. 3 от ЗАДС.

Основателни са възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения на административно-производствените правила. На първо място, в обжалваното решение не са посочени конкретните правни норми, които лицензияния складодържател е нарушил и по-точно конкретните разпоредби от Наредба № 3/19.02.2010 г., респ.

специфичните изисквания, които не са изпълнени във връзка със средствата за измерване на акцизни стоки. Административният орган се е ограничил до посочването на общи правни основания за отнемане на лиценза. Посочено е неизпълнение на чл. 47, ал. 1, т. 10 ЗАДС, съгласно който лицензиран складодържател може да бъде лице, което използва средства за измерване и контрол, отговарящи на изискванията на този закон, [Закона за измерванията](#) и нормативните актове по прилагането им. На кои конкретни изисквания на ЗАДС, [Закона за измерванията](#) и нормативните актове по прилагането им не отговарят монтираните в данъчния склад средства за измерване, не е посочено както в процесното решение, но така също и в представените от ответника по делото доказателства. Ето защо, неизяснени остават в настоящото производство кои са конкретните изисквания и съответно правни норми, на които не отговарят монтираните от жалбоподателя средства за измерване. В решението единствено са дословно преписани констатациите на проверяващите органи от протокол № 54/16/1/26.07.2011 г. за нередности по монтираните уреди, но не е посочено на кои конкретни изисквания не съответстват средствата за измерване и кои правни норми са нарушени. Данни в тази насока не се съдържат и в протокол № 54/16/1/26.07.2011 г. Допуснатите нарушения на административно-производствените правила са съществени, тъй като ограничават правото на защита на адресата на административния акт, засягащ правната му сфера, тъй като лицето следва да е запознато с фактическите основания за издаване на акта, както и кои конкретни правни норми, респ. нормативни изисквания не е изпълнил. Констатираните пороци на решението затрудняват до-голяма степен и осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност на акта. С Наредба № 3/19.02.2010 г. се определят специфичните изисквания към средствата за измерване и контрол и за регистриране и отчитане на количествени и физикохимични показатели на акцизните стоки. Предвидените с Наредбата изисквания към средствата за измерване са различни за отделните видове акцизни стоки, същевременно, имат множество и строго специфични технически характеристики, което прави невъзможно установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаните в административния акт обстоятелства при липсата на индивидуализация на нарушените норми и неизпълнените изисквания.

С писмо рег. № ЗАДС/14/07 от 18.07.2011 г. (л. 240 от делото) зам. директора на Агенция „Митници“ е уведомил лицензирания складодържател за липсата на данни за привеждането на данъчния склад в съответствие с Наредба № 3/ 19.02.2010 г. и е предоставил на дружеството 14-дневен срок от датата на получаване на писмото възможността писмено да уведоми агенцията дали данъчният склад отговаря на изискванията на Наредбата. По делото не бяха представени доказателства от ответника за датата на връчване на посоченото писмо, въпреки дадените изрично указания в тази насока. Независимо от изпратената покана, на 26.07.2011 г. митнически органи са извършили проверка в данъчния склад на жалбоподателя за изпълнение изискванията на Наредба № 3/ 19.02.2010 г., в отсъствие на изпълнителния директор на дружеството. Въз основа на констатациите в протокол № 54/16/1/26.07.2011 г., ответникът е издал процесното решение, в което не е обсъдил и не е изложил мотиви във връзка с изпратените до Агенция „Митници“ от „ИЗТОЧНА ГАЗОВА КОМПАНИЯ“ АД уведомления в отговор на писмо № ЗАДС/14/07 от 18.07.2011 г. По делото са представени писма от оспорващия до Агенция „Митници“ с вх. № Г47-191/29.07.2011 г. по описа на ТМУ В. (л. 163 от делото), с изх. №

239/29.07.2011 г. (л. 166 от делото), с вх. № И 47- 140/15.08.2011 г. по описа на ТМУ В. (л. 167 от делото) и с вх. № И 47 – 202/15.08.2011 г. (л. 169 от делото), с които представляващият дружеството е уведомил митническите органи за готовността на дружеството да бъде извършено пломбиране на измервателните уреди и е заявено, че към 15.08.2011 г. данъчният склад, собственост на „ИЗТОЧНА ГАЗОВА КОМПАНИЯ” АД е приведен в съответствие с изискванията на Наредба № 3/19.02.2010 г. Въпреки изрично дадената възможност на складодържателя да заяви дали е налице съответствие на данъчния склад с изискванията относно измервателните уреди, ответният орган не е обсъдил изпратените и получени в ТМУ В. уведомителни писма от дружеството и не е разпоредил извършването на проверка за заявеното изпълнение на изискванията на Наредба № 3/ 19.02.2010 г. към 15.08.2011 г., а директно е постановил отнемане на лиценза на дружеството. Така е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, като са нарушени процесуалните права на страната в административното производство и не е установена в пълнота фактичката обстановка към датата на издаване на процесния акт. Нарушени са и основни принципи в административния процес – на истинност (чл. 7, ал. 1 и ал. 2 АПК), на съразмерност (чл. 6 АПК) и на служебното начало (чл. 9, ал. 2 АПК).

Следва да се посочи, че след като с писмо вх. № И 47 – 202/15.08.2011 г. до ТМУ В. от дружеството е заявено, че са изпълнени всички изисквания на Наредба № 3/ 19.02.2010 г., но не е извършена проверка от митническите органи, то към датата на издаване на процесното решение не е бил изяснен основният спорен въпрос – изпълнени ли са специфичните изисквания на Наредба № 3/ 19.02.2010 г.

По делото е прието заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира изцяло, като обективно, компетентно изготвено и неоспорено от страните. Въз основа не представените по делото доказателства и след посещение и оглед на данъчния склад на жалбоподателя, вещото лице е констатирало, че на местата, на които лицензираният складодържател е длъжен да монтира средства за измерване и контрол, а именно в точките за контрол по смисъла на Наредба № 3/19.02.2010 г. има монтирани такива. Съгласно заключението в лицензирания данъчен склад има изградена система за отчетност, която е неразделна част от монтираните масразходомери и нивомери, а постъпващите в информационната система СКИУ данни от монтираните в КТ1 и КТ2 разходомери са реални. Вещото лице е посочило, че данните от системата за контрол на измервателните уреди (СКИУ) са достъпни по всяко време при използване на предоставените потребителско име и парола, като показват дата, час, код, маркер, контролна точка, транзакция „въвеждане” в КТ 1 и „извеждане” в КТ 2. При така изпълнената инсталация е възможно отчитането посредством масразходомер с един тотализатор. Вещото лице е констатирало, че жалбоподателят е осигурил възможност за пломбиране на фланцовите връзки по тръбопроводите, по които се движи акцизната стока. Тези констатации на вещото лице, не са оспорени от страните, поради което съдът приема, че към датата на изготвяне на заключението, монтираните устройства в данъчния склад, стопанисван от жалбоподателя са отговаряли на изискванията на Наредба № 3/19.02.2010 г. Действително, вещото лице не е посочило моментът, към който тези изисквания са изпълнени, каквото е и основното възражение на процесуалния представител на ответника. Предвид това, че към датата на издаване на процесното решение не е извършена проверка на данъчния склад, въпреки че дружеството е

заявило писмено, че всички изисквания на Наредбата са изпълнени, въз основа на експертното заключение по съдебно-техническата експертиза, така твърдяното от оспорващия обстоятелство следва да се приеме за доказано. Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК съдът следва да вземе предвид установените нови факти от значение за делото след издаване на акта към момента на приключване на устните състезания. Новите факти от значение за делото по смисъла на [чл. 142, ал. 2 от АПК](#) са факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически и доказателствени факти, които са от значение за решаване на делото. Именно такива се явяват обстоятелствата, установени в хода на настоящото съдебно производство въз основа на съдебно-техническата експертиза.

С оглед гореизложеното, оспореното решение е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон, поради което следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, такива следва да се определят с решението. Жалбоподателят е направил разноски по делото в общ размер на 1 995 лв., от които 50 лв. – платена държавна такса по делото, 495 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 1 450 лв. - адвокатски хонорар за един адвокат, съгласно представени по делото договори за правна защита и съдействие от 30.11.2011 г. и от 03.05.2012 г. (л. 236 – л. 237 от делото).

Водим от горното, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № 605/22.08.2011 г. на директора на Агенция „Митници”.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” да заплати на жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски, в общ размер на 1 995 лева /хиляда деветстотин деветдесет и пет лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: